

[Fiskeriministeren]

inspiration til det lovforslag, der ligger her. Hermed bringer hr. Wissing sig jo i den situation, at han også kritiserer de erhvervsfiskere, for hvem dette lovforslag har til hensigt at sikre, at de har de størst mulige fangstmængder til rådighed for gennemførelse af deres erhverv.

Jeg kunne såmænd fortsætte med eksempler på, hvordan man kommer galt af sted, når man altid er parat til at tilpasse sig situationen. Jeg skal bare nævne ét eksempel mere på det, og det skal være et citat af hr. Uwe Jensen (Ribe a.). Det er et citat af Parlamentets – altså EF-Parlamentets – forhandlinger den 15. februar 1978, hvor hr. Uwe Jensen (Ribe a.) siger:

»Danske fiskere kan udmærket se rimeligheden i og nødvendigheden af en kvotering.«

Jeg tror, det er meget nyttigt at gøre sig bekendt med sådanne udtalelser i en situation som den, vi har i øjeblikket.

Derudover skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning til det, hr. Glistrup sagde om, at torsken dør af ælde. Jeg kan nævne nogle tal fra Østersøen, som viser, at 95 pct. af fangsten er mellem 3 og 6 år, og jeg vil godt tilføje, at det er kun 6 pct. af disse 95 pct., der udgør 6-årige torsk. Så er der 1 pct., der får lov til at blive 7 år, og der er en halv pct., der får lov til at blive 8 år, mens der er 0,1 pct. af fangsterne, der er 9 år. Der er der i hvert fald ikke nogen torsk, der er døde af ælde, når de er 9 år, men fangsttallene tyder på, at der ikke er nogen af dem, der får lov til at blive ældre.

Jeg er nødt til at rette hr. Glistrups hukkommelse. Det er sandelig ikke en udvikling, der er startet i sommeren 1975. Udviklingen frem mod den situation, vi har med fiskerizoner og kvoteringer, er startet længe før. Det er længe før dette tidspunkt, at havbiologer har gjort opmærksom på, at der er en række fiskestammer, der har været truede. Og Danmark har sammen med en lang række andre lande i adskillige år, også forud for 1975, forhandlet disse ting i internationale fiskerikommissioner, hvor man på grundlag af ikke alene danske havbiologers vurderinger, men havbiologers vurderinger fra alle lande har foretaget en sammenstilling af det materiale, man har haft til rådighed, foretaget en vurdering og derefter afgivet en indstilling, som så har dannet baggrund for de forhandlinger, der har været i de pågældende

kommissioner. Jeg vil altså gerne have lov til at understrege, at det er en udvikling, der er ældre. Jeg kan også godt nævne en række eksempler. Hr. Glistrup nævnte selv silden fra Nordsøen; jeg kunne også nævne industrifisken ved Peru. Man kunne også kigge op mod Grønland, men det skal jeg lade ligge. Jeg tror ikke, nogen i dag, der vil se på realiteter, vil føre en påstand frem om, at der ikke er behov for, at der gennemføres reguleringer af fiskeriindsatsen.

Og så måtte jeg måske til sidst ligesom hr. Kofoed sige: i øvrigt vedrører det ikke det forslag, vi har til behandling i dag.

Glistrup (FP):

Fiskeriministeren begyndte sit indlæg her med at fortælle noget om, hvordan man kommer af sted, hvis man fisker i rørt vande. Hvordan ved fiskeriministeren i grunden noget som helst om, hvordan man kommer af sted, når man fisker? Jeg synes ærlig talt, at hans bestræbelser i de sidste 14 måneder kun er gået ud på én eneste ting, nemlig at hindre folk i at fiske. Derfor tror jeg ikke, han kan komme med noget ekspertudsagn i den henseende.

Så siger fiskeriministeren videre: ja men det er skam havbiologer i alle lande, der siger sådan og sådan. Alkymister i alle lande, forener eder og kom med noget overtrosvæsen! Nej, vi sidder her for at regulere forholdene for det praktiske livs fiskere og ikke for at lade os bortsnakke af den slags sortmandstale, som fiskeriministeren her henviser til.

Fiskeriministeren sagde – og det var vist ikke ment som nogen ros til os – at fremskridtspartiet altid forstod at tilpasse sig situationen. Ja, det gør vi, og derfor har vi tilpasset os den situation, at vi nu behandler lovforslag nr. L 142, og har henvist til, hvorfor man skal stemme imod det. Den situation, fiskeriministeren brugte det meste af sin tale til, har vi også tilpasset os. Det har vi gjort i et brev til statsministeren, hvor vi i detaljer nøje har redegjort for, hvad der skal gøres i den nuværende situation, hvor regeringen totalt har mistet grebet om det, totalt har mistet fatningen på det.

Hr. Fuglsang brugte hele sin ordførertale til at gennemspille temaet fra den leder, der blev bragt forleden dag i hans partiblade Ak-